

Rubertus ille natione Teutonicus in adolescētia sua literarum desiderio ad Gymnasium Parisiense eius temporis nobilissimum profectus est: Ibi philosophiæ & liberalibus studijs tanta diligentia incubuit, ut breui felicitis ingenij beneficio in uirum doctissimum & insignem philosophum euaferit. Cum autem consideraret præsentis uitæ inanem esse contemplationem, uanitatis studium deseruit, & sacris literis operam impendit. postea ad patriam reuertens in Limpurgensi cœnobio, Spirrensis diocesis monachus factus est. Scripsit ibidē in Cantica canticorū libros quatuor, atque librum unum de contemptu mundi. Tandem uerò eius loci abbas ob uarias uirtutes electus est. Erat is adeo semper studijs aut precibus deditus, ut aliquoties diuinas reuelationes perceperit, quibus futura prædicando homines ad pietatem adducebat. Claruit is non sine opinione sanctitatis sub Heinrico quinto Imperatore, Anno millesimo centesimo tricesimo quinto. Trit.